

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: T. P., narozený X,
bytem X,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. Xa ze dne 9. 4. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce byl v roce 2022 shledán invalidním v prvním stupni. Rozhodnutím č. j. Xb ze dne 20. 12. 2024 žalovaná odňala žalobci invalidní důchod, neboť na základě posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami. Uvedl, že dodal neaktuální lékařské zprávy. Aktuální lékařské zprávy tedy nyní dokládá a žádá jejich zohlednění. Měl za to, že mu měl být přiznán invalidní důchod. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Posudkový lékař zvolil horní hranici uvedeného rozmezí s ohledem na další obtíže žalobce (smíšené úzkostné a depresivní poruchy). Dále posudkový lékař zvýšil tuto hodnotu o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, neboť přihlédl k profesi žalobce. Celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 30 %.

II. Řízení před soudem

3. Proti rozhodnutí žalované o námitkách žalobce brojil žalobou. Měl za to, že mu i nadále náleží invalidní důchod prvního stupně. Zdravotní stav žalobci neumožňuje plné pracovní nasazení. Dále popsal své zdravotní problémy (celková bolestivost; v levém lýtku má neustále bolestivý nekontrolovatelný tik; bolest mu vystřeluje do zadní části levé nohy; trpí částečnou necitlivostí chodidel a absolutní necitlivostí stehna pravé nohy; také trpí necitlivostí horních končetin od předloktí po malíček a prsteníček obou rukou; velmi omezeně tedy s těmito prsty může hýbat a trpí necitlivostí zad v lopatkové části). Na zmírnění bolesti musí žalobce neustále užívat analgetika. Po prodělaném infarktu má i psychické problémy.
4. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, ve vyjádření odkázala na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. Zdravotní postižení žalobce odpovídá statusu osoby zdravotně znevýhodněné, což konstatoval posudkový lékař. Na závěr žalovaná navrhla důkaz posudkem u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce. Tento postup navrhla i žalovaná.

Závěry posudkové komise

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 30 %, a tudíž se v jeho případě nejedná o invaliditu žádného stupně [§ 39 odst. 1 ve spoj. s § 39 odst. 2 písm a) až c) zákona o důchodovém pojištění]. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tedy ve shodě s posudkovým lékařem dospěla k závěru, že se jedná o bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének duševní poruchy a poruchy chování s lehkým funkčním postižením. Rovněž ve shodě s posudkovým lékařem zvolila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce v horní hranici daného rozmezí, přičemž zohlednila psychické postižení žalobce. Dále tuto hodnotu zvýšila o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tedy činí 30 %.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen výkonu fyzicky těžké práce, práce spojené s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách. Je schopen práce respektující výše uvedená omezení, a to s možností střídání poloh sed-stoj. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Vůči složení posudkové komise účastníci nic nenamítali.

K námitkám žalobce vůči posudku

12. Žalobce k posudku uvedl, že žádá posudkovou komisi o přehodnocení posudku a uznání invalidity. V současné době má stejné nálezy, navíc psychické problémy a jeho fyzický stav je výrazně horší než v době, kdy mu invalidita byla přiznána. K námitkám žalobce doložil nové lékařské zprávy. Posudková komise měla přihlídnout zejména k jeho aktuálně přiložené lékařské zprávě z psychiatrie a hodnotit jeho dominantní zdravotní postižení. Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

podle položky 1c (kapitoly XIII, oddílu E) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

13. Tyto námitky nejsou důvodné.
14. Předně je nutné uvést, že žalobce závěry posudkové komise nijak konkrétně nerozporuje. Pouze žádá, aby mu byl přiznán první stupeň invalidity. Co se týče zohlednění nových lékařských zpráv, zejména lékařské zprávy z psychiatrie, k tomu soud uvádí, že je sice možné vycházet i z podkladů (důkazů), které vznikly až po vydání žalobou napadeného správního rozhodnutí, *pokud popisují stav, jež ke dni rozhodování správního orgánu objektivně existoval* (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 141/2013-28 ze dne 27. 11. 2013). To platí i pro případy invalidních důchodů, posudková komise tedy může vycházet z lékařských zpráv, které vznikly po vydání naříkaného rozhodnutí; musí však zvážit, která zjištění odborných lékařů se vztahují k době vydání rozhodnutí žalované a která zjištění se vztahují k vývoji zdravotního stavu po vydání rozhodnutí žalované (srov. např. rozsudek NSS č. j. 1 Ads 156/2021-43 ze dne 25. 8. 2022). Zprávy žalobce však takové požadavky na první pohled nesplňují (srov. níže).
15. Potřeba doplnění dokazování je dána v případě vadného posudku, tj. posudku neúplného či nepřesvědčivého, popřípadě posudku rozporovaného nějakým dalším odborným podkladem (např. znaleckým posudkem předloženým některou ze stran; srov. přiměřeně rozsudek NSS č. j. 3 Ads 20/2008-141 ze dne 6. 8. 2008). Naopak není třeba dokazování doplňovat tehdy, kdy je posudek bez vad, ale procesní strana jej považuje za příliš (ne)příznivý z hlediska odborného posouzení (srov. rozsudek NSS č. j. 10 Ads 116/2014-46 ze dne 8. 7. 2015).
16. Žalobce neoznačil konkrétní vady posudku, *které by měly vliv na výsledné hodnocení jeho poklesu pracovní schopnosti*, a soud žádné neshledal. Posudek proto vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Za toho stavu nejsou dány důvody pro vyžádání srovnávacího posudku, který by byl z hlediska zjišťování skutkového stavu nadbytečný.
17. Žalobce byl přípisem ze dne 9. 6. 2025, jež mu byl doručen následujícího dne, vyrozuměn o tom, že k posouzení jeho zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě byl soudem vyžádán posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, konkrétně oboru posudkové služby v Plzni. Pokud žalobce chtěl soudu předložit další lékařské zprávy, měl tak učinit obratem po tom, co se dozvěděl, že soud požádal o zpracování posudku. Nikoliv až po obdržení posudku. Posudková komise tedy nemohla zohlednit lékařské zprávy, jež žalobce předložil soudu dne 23. 10. 2025.
18. Nadto nově předložená zpráva z psychiatrie MUDr. J. B. ze dne 15. 10. 2025, na kterou žalobce zejména odkazuje, je téměř totožná s lékařskými zprávami od dr. B. ze dne 11. 12. 2024 a ze dne 30. 4. 2025, které žalobce předložil soudu spolu s žalobou. Tyto lékařské zprávy posudková komise zohlednila ve svém posudku, přičemž z nich vyplývá, že žalobce trpí smíšenou úzkostnou a depresivní poruchou. Dominantním postižením u žalobce byl však shledán bolestivý syndrom páteře, nikoliv psychické problémy. Ty byly zohledněny posudkovou komisí v rámci stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce v základním rozmezí. Lze jen uvést, že pokud by psychické problémy posudková komise zohlednila podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, tedy zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 %, již by nemohla přistoupit ke zvýšení dané míry podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10 % kvůli profesi žalobce. Posudková komise může míru poklesu pracovní schopnosti zvýšit maximálně o 10 % (§ 3 odst. 3 téže vyhlášky). Míra poklesu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pracovní schopnosti žalobce byla stanovena v maximální možné míře dle příslušné kapitoly a vyhlášky.

19. Nově předložená zpráva z neurologie MUDr. J. M. ze dne 14. 10. 2025 nic nového, co již bylo uvedeno ve zprávě dr. M. ze dne 13. 12. 2024, kterou rovněž měla posudková komise k dispozici, také nepřináší.

IV. Závěr

20. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Učinil tak bez jednání, protože se podle § 51 s. ř. s. presumuje souhlas žalobce s takovým rozhodnutím. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 2. března 2026

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce